

Presă și informare

Tribunalul Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 29/15
Luxemburg, 4 martie 2015

Hotărârea în cauza T-496/11
Regatul Unit/Banca Centrală Europeană

Tribunalul anulează Cadrul politicii de supraveghere a Eurosistemului publicat de BCE, care impune contrapărților centrale să fie localizate în zona euro

BCE nu dispune de competența necesară pentru a impune o astfel de cerință contrapărților centrale care intervin în compensarea titlurilor financiare

Eurosistemul cuprinde Banca Centrală Europeană (BCE) și băncile centrale ale statelor membre care au adoptat euro ca monedă comună. La 5 iulie 2011, BCE a publicat pe site-ul său de internet Cadrul politicii de supraveghere a Eurosistemului, descriind rolul acestuia în supravegherea „sistemelor de plăți, de compensare și de decontare”. Potrivit BCE, supravegherea ansamblului acestor sisteme și infrastructuri decurge din misiunea pe care i-o încredințează Tratatul FUE de a promova buna funcționare a sistemelor de plăți și din articolul 22 din Statutul Eurosistemului și al BCE care prevede că „BCE poate adopta regulamente în vederea asigurării eficienței și solidității sistemelor de compensare și de plăți în cadrul Uniunii și în raporturile cu țările terțe”.

În acest cadru al politici de supraveghere, BCE a precizat că sistemele de decontare a titlurilor de valoare și organisme de compensare în contraparte centrală (denumite în continuare „contrapărți centrale”)¹ sunt componente esențiale ale sistemului financiar. Sistemul financiar ar putea fi afectat în mod sistemic de o eventuală problemă financiară, juridică sau operațională a acestor sisteme. Această situație s-ar regăsi în special în cazul contrapărților centrale, prin aceea că acestea constituie un punct de convergență a riscurilor atât de lichiditate, cât și de credit. Se subliniază, în cadrul politicii de supraveghere, că o funcționare necorespunzătoare a infrastructurilor situate în afara zonei euro ar putea avea efecte negative asupra sistemelor de plăți situate în zona euro, chiar dacă Eurosistemul nu dispune de nicio influență directă asupra unor astfel de infrastructuri. BCE a dedus din aceasta că infrastructurile care efectuează decontarea unor tranzacții în euro ar trebui să fie înregistrate din punct de vedere juridic, controlate și operate cu privire la ansamblul funcțiilor esențiale în zona euro.

BCE a precizat că această politică de localizare se aplică contrapărților centrale care, în medie, au o expunere de credit netă zilnică de peste 5 miliarde de euro în una dintre principalele categorii de produse denominate în euro.

Regatul Unit a introdus o acțiune la Tribunalul Uniunii Europene susținând în principal că BCE nu era competentă să impună contrapărților centrale o cerință privind localizarea.

În hotărârea sa de astăzi, **Tribunalul anulează Cadrul politicii de supraveghere a Eurosistemului publicat de BCE în măsura în care impune contrapărților centrale care intervin în compensarea de titluri de valoare financiare cerința privind localizarea într-un stat membru al Eurosistemului.**

Constatând că crearea unei asemenea cerințe depășește cadrul simplei supravegheri și intervine în reglementarea activității lor, Tribunalul apreciază că **BCE nu dispune de competența necesară pentru a reglementa activitatea sistemelor de compensare a titlurilor de valoare, competența sa fiind limitată de articolul 127 alineatul (2) din Tratatul FUE numai la sistemele**

¹ Organismele de compensare în contraparte centrală asigură compensarea anumitor tranzacții cu instrumente financiare derivate extrabursiere suportând și gestionând riscul de credit al părților la tranzacții.

de plăți. Prin urmare, în lipsa unei referiri explicite la compensarea titlurilor de valoare în cuprinsul articolului 22 din statut, expresia „sisteme de compensare și de plăți” trebuie interpretată ca fiind destinată mai degrabă să sublinieze că BCE dispune de competența de a adopta regulamente în vederea asigurării eficienței și a securității sistemelor de plăți, inclusiv a celor care includ o etapă de compensare, decât să îi atribuie o competență de reglementare autonomă în privința ansamblului sistemelor de compensare.

În continuare, Tribunalul a respins argumentația BCE potrivit căreia misiunea care îi este încredințată prin Tratatul FUE de a promova buna funcționare a sistemelor de plăți implică faptul că dispune în mod necesar de competența de a reglementa activitatea infrastructurilor de compensare a titlurilor de valoare. În eventualitatea în care ar aprecia că această competență este necesară pentru buna exercitare a misiunii vizate, Tribunalul declară că BCE ar avea obligația să solicite legiuitorului Uniunii, în temeiul articolului 129 alineatul (3) din Tratatul FUE, o modificare a articolului 22 din statut, prin adăugarea unei referiri explicite la sistemele de compensare a titlurilor de valoare.

MENȚIUNE: Împotriva deciziei Tribunalului se poate declara recurs la Curte, numai pentru motive de drept, în termen de două luni de la comunicarea acesteia.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106